

Twintigste editie

Voor u ligt alweer de twintigste nieuwsbrief sinds de oprichting van Stichting Weeshuizen Belarus op 7 september 2001. In die vijftien jaar is er ongelofelijk veel gebeurd in Belarus.

Belangrijk gegeven is dat de zuigelingensterfte is gedaald tot vier sterfgevallen per 10.000 levend geboren baby's, dat aantal is gelijk aan Nederland en België. Dit in tegenstelling tot Oezbekistan met 20, Turkije met 21, Angola met 80 en Afghanistan met 117 zuigelingen. De afgelopen jaren zijn diverse wetten aangepast, niet alleen hebben kinderen met een beperking recht op medische verzorging, maar nu ook op onderwijs en een aangepast leven in de Belarussische gemeenschap. Ten aanzien van speciaal onderwijs is er enorm veel veranderd, onze stichting heeft daar zeer intensief aan meegewerkt. Hoe het een en ander is verlopen kunt u nalezen in de nieuwsbrieven die sinds de oprichting zijn verschenen.

Zie website: www.weeshuizenbelarus.nl

De komende drie jaren gaan we ons onder andere inzetten voor een nieuw project genaamd 'Arbeidstoeliding'. Voor jongeren die hun diploma hebben behaald aan de wettelijk goedgekeurde, door ons gerealiseerde aangepaste beroepsopleidingen is de overgang van school naar werk heel groot en dat blijkt nogal eens problemen op te leveren. Hoe, wanneer en wat we daar aan gaan doen kunt u lezen in deze nieuwsbrief. Wij vragen u ons te blijven steunen zodat wij deze jongeren kunnen helpen om dat laatste stukje wat nog mist in het speciaal onderwijs en het vervolg daarop voor elkaar te krijgen. Namens het bestuur heel hartelijk dank aan iedereen die ons het afgelopen jaar op welke wijze dan ook steun verleenden.

Ria Schraeverus, voorzitter

Heeft u vragen of wilt u ons helpen?

Schrijf naar info@weeshuizenbelarus.nl of bel 06 - 41 21 67 63

Wit-Rusland, een stukje geschiedenis

Het voormalige Wit-Rusland, tegenwoordig Belarus genoemd was vroeger een van de Sovjetrepublieken. De benaming Belarus, met de klemtoon op de laatste lettergreep, is afkomstig van "Belaja" dat wit betekent en "Roes" van het woord Roethenië, de historische naam voor het land waar vroeger de Oost-Slaven woonden.

Het gebied werd traditioneel onderverdeeld in Wit-Roethenië, grotendeels het huidige Belarus, Zwart-Roethenië, ten zuid-westen, en Rood-Roethenië, dat gedeeltelijk in Polen en Oekraïne lag. Later werd de naam Roethenië gebruikt voor het huidige Trans-Karpatie en "Roes" als synoniem voor Groot-Rusland.

Otto Weiss: Velen die niets doen voor niemand gebruiken als excuus, dat ze niet iedereen kunnen helpen

Kerncentrale Tsjernobyl

Er wordt een nieuwe sarcofaag gebouwd rondom de ontplofte reactor van de kerncentrale in Tsjernobyl. In november 2017 moet hij klaar zijn

"De wereldmachten die het geld voor het bouwwerk bijeen gebracht hebben verwachten dat de bouw in november 2017 klaar zal zijn." Dat zei de Duitse staatssecretaris van milieu Jochen Flasbarth afgelopen april. De nieuwe sarcofaag wordt rond een ouder exemplaar gebouwd dat na de ramp in 1986 werd aangelegd om straling tegen te houden. De betonnen koepel moest sindsdien vele malen worden gerepareerd en vertoont nog steeds scheuren. De zeven grootste wereldeconomieën hebben 530 miljoen euro toegezegd voor de bouw van het nieuwe omhulsel. Totaal is 650 miljoen nodig. Rusland en China hebben beloofd het resterende bedrag bijeen te brengen.

Het leven bruist rond Tsjernobyl

De kernramp in Tsjernobyl was de grootste ooit. Uit nieuw wetenschappelijk onderzoek blijkt dat de natuur rond de ontplofte centrale zich herstelt.

Het aantal wilde dieren dat rondscharrelt in de omgeving van de in 1986 zwaar beschadigde kernreactor is sterk gegroeid. Biologen tellen vooral veel wilde zwijnen, herten en wolven. Ook kraanvogels, lynxen, bisonen en zelfs een bruine beer werd voor het eerst sinds honderd jaar weer gesignaleerd. Of de dieren te lijden hebben van de hoge radioactieve straling die in dit gebied nog steeds worden gemeten is niet onderzocht. Uit eerder onderzoek bleek dat het aantal dieren in het sinds dertig jaar hermetisch afgesloten gebied sterk terugliep.

Volgens onderzoekers kunnen de populaties zich inmiddels meten met die in grote natuureservaten. Wetenschappers onderzochten luchtfoto's van de regio waarop grote zoogdieren konden worden geteld. Ze combineerden de gegevens met computermodellen om een schatting te kunnen maken van het aantal dieren in het gebied. In de winter deed men sporenonderzoek om te achterhalen hoeveel verschillende diersoorten tegenwoordig voorkomen. De Britse hoogleraar Jim Smith van de universiteit in Portsmouth leidde de studie. Hij stelt dat het aantal wilde dieren in Tsjernobyl nu veel hoger is dan voor de kernramp. 'Maar dat betekent absoluut niet dat straling goed is voor wilde dieren', benadrukte hij.

Stichting Weeshuizen Belarus
Oosterpoort 5, 5283 HL Boxtel
info@weeshuizenbelarus.nl
www.weeshuizenbelarus.nl
Tel: 0641216763

Opleiding veeteelt

Arbeidstoeleiding voor leerlingen van schoolinternaten nieuw project 2015-2018

Doel

Ontwikkelen van een nieuw speciaal onderwijsconcept en het scheppen van noodzakelijke voorwaarden voor Arbeidstoeleiding ten aanzien van jongeren met een lichte verstandelijke beperking.

Deelnemers

- 1: Stichting Weeshuizen Belarus
- 2: De Belarussische overheid:
 - Ministerie van Onderwijs
 - Ministerie afdeling Speciaal Onderwijs
 - Uitvoerend comité Onderwijs district Minsk
 - Afd. Onderwijs rayon Kopyl
 - Afd. Onderwijs rayon Nesvich
 - Afd. Onderwijs rayon Puchovitsji

Wat willen we bereiken?

Gedurende de periode dat leerlingen in schoolinternaten verblijven moet alles gericht zijn op een succesvolle integratie c.q. socialisatie in de maatschappij. Er moet aandacht worden besteed aan onderwijs, leefomgeving, arbeidsparticipatie en vrije tijdsbesteding. Belangrijk is dat, wanneer jongeren het internaat verlaten over een eigen woonplek, een baan en zinvolle vrijetijdsbesteding beschikken zodat zij als volwaardige burgers in de samenleving kunnen participeren. Arbeidstoeleiding is een cruciaal onderdeel van het gehele traject, de sleutel tot succes. Dat betekent dat er meer aandacht geschonken moet worden aan arbeidshouding, toeleiding naar en het vinden van werk. Het is een langdurig en ingewikkeld proces dat gekenmerkt wordt door intensieve begeleiding, mede in verband met beperkingen van de jongeren.

Wat we graag zouden willen

1. Dat er wordt gekeken naar de mogelijkheden en kwaliteiten van een kind.
2. Dat de methodiek is gericht op leerervaringen, met als doel het vergroten van zelfstandigheid en zelfredzaamheid.
3. Dat er ontwikkelingsgericht wordt gewerkt en begeleiders begeleiden 'met de handen op de rug'.
4. Dat gedurende het hele traject de leerling en zijn omgeving centraal staat.
5. Dat methodisch wordt gewerkt door middel van het opstellen van doelen, het bijhouden van rapportages en evaluaties.
6. Dat men het principe hanteert "succes van succes", dat men belooft en positief bevestigt.
7. Dat jongeren leren omgaan met de samenleving,
8. Dat de bevolking leert omgaan met jongeren met een beperking.

Planning en voortgang project arbeidstoeleiding

Doel van het project is ontwikkeling, uitvoering en evaluatie van het *concept praktijkonderwijs* vanuit Nederland naar Belarus. Dat wil zeggen erkenning door de overheid in wet- en regelgeving, gefaciliteerd d.m.v. bekostiging van personeel, materialen en equipment op basis van wetenschappelijk onderzoek gedurende de looptijd van 3 jaar.

Doelgroep: jongeren met een lichte verstandelijke beperking. Wezen, sociaal wezen en kinderen uit probleemgezinnen die wonen in voormalige weeshuizen, tegenwoordig schoolinternaten genoemd in de dorpen Kalinovka, Rudensk en Gorodeja. Een belangrijke secundaire doelgroep vormen de leraren en pedagogen.

Behalve met het ministerie van Onderwijs vindt overleg plaats met het Uitvoerend Districtscomité van het ministerie van Onderwijs, hoofden van Onderwijs en vicevoorzitters van betreffende rayons. Zij zijn de uitvoerende organen. Alle partijen hebben een intentieverklaring getekend, een wettelijk juridisch document waarbij gemaakte keuzes verstrekkende gevolgen zullen hebben voor de toekomst van jongeren met een beperking.

Tevens is de Pedagogische Universiteit in Minsk betrokken bij dit project. De afdeling Speciaal Onderwijs onder leiding van professor Sjinkarenko heeft van de minister van Onderwijs opdracht gekregen dit project te ondersteunen. Hij zal met zijn medewerkers onder andere zorg dragen voor nascholing van leerkrachten en pedagogen.

Hulp van Nederlandse specialisten

Een team van negen Nederlandse specialisten is betrokken bij het project Arbeidstoeleiding. Zij helpen ons belangeloos op alle fronten. Behalve ondersteuning in woord en geschrift aan de Pedagogische universiteit, geven zij adviezen aan het ministerie en diverse andere overheidsdiensten. Ook in de internaten wordt informatie verstrekt en worden leerkrachten en opvoeders getraind. Veel aandacht zal worden geschonken aan de manier waarop leerlingen begeleid zullen gaan worden tijdens en na de opleiding. De huidige manier van "zwijgen, luisteren en gehoorzamen" zal gaan veranderen in "luisteren, aandacht en begeleiding" van pedagogen en leerkrachten.

Men moet ervan doordrongen raken dat het belangrijk is te vragen wat een leerling wil, hoe hij zijn toekomst ziet en hoe men hem daarbij kan helpen. Belangrijk is goede en professionele begeleiding bij het vinden van passend werk dat aansluit bij de mogelijkheden en ambities van de persoon in kwestie.

Uiteraard geldt dat voor jongens zowel als voor meisjes.

Job coaching

De begeleiding in dit traject is geconcentreerd op de weg naar het einddoel: een baan. Daarom moeten de jongeren met de door hen verworven kennis, vaardigheden en wensen centraal staan. Het is wenselijk dat samen met een job coach de kansen en mogelijkheden op de arbeidsmarkt onderzocht worden.

De specialisten

Wim Ketelaars	Vml. Alg. Directeur Speciaal Onderwijs
Thieu Dollevoet	Adviseur Projecten en Onderzoek
Harrie van den Brand	Onderwijsdeskundige Praktijkonderwijs
Jos Kienhuis	Gedragswetenschapper
Jan Schrurs	Lecturer/psycholoog/autismespecialist
Huib van de Mortel	Register Arbeidsdeskundige
Karin van Exel	Docent naaldvakken
Gerbrand Heijting	Docent techniek
Niels Wels	Leraar-ondersteuner/hoveniersbedrijf

Gouverneur district Minsk

Semjon Sjapiro is doctor economische wetenschappen. Hij was minister van Landbouw, gouverneur van het Grodno district en werd twee jaar geleden benoemd tot gouverneur van het district Minsk.

Minister van Onderwijs

Michael Zjoeravkov zit in de Raad van Ministers. Samen met de president vormen zij de uitvoerende macht. De 31 ministers worden door president Loekasjenko benoemd. Bovendien zitten zes personen met andere hoge functies in de Raad zoals de directeur van de Nationale Bank en de voorzitter van de Staatscontrolcommissie. Wanneer het kabinet geen vertrouwen geniet van het parlement is de president verplicht nieuwe verkiezingen uit te schrijven.

Wij stellen u voor:

Diverse personen spelen een belangrijke rol bij de voorbereiding en uitvoering van onze projecten in Belarus.

Dat zijn onder andere:

<i>Semjon Sjapiro</i>	<i>-Gouverneur</i>
<i>Michael Zjoeravkov</i>	<i>-Minister van Onderwijs</i>
<i>Antonina Zmusko</i>	<i>-Hoofd ministerie van Speciaal Onderwijs</i>
<i>Galina Kazak</i>	<i>-Hoofd Uitvoerend Comité district Minsk</i>

Hoofd ministerie Speciaal Onderwijs

Doelstelling van de organisatie waar Antonina Zmusjko leiding aan geeft is uitvoering van het overheidsbeleid op het gebied van Speciaal Onderwijs. Haar personeel houdt zich bezig met ontwikkeling en uitvoering van nieuwe onderwijsmethoden. Ook de rechten en belangen van kinderen met beperkingen vallen onder haar verantwoordelijkheid evenals controle over het Uitvoerend Comité van Onderwijs.

Mevrouw Zmuzko vervult een zeer belangrijke rol ten aanzien van onze projecten. →

Hoofd Uitvoerend Comité

Mevrouw Galina Kazak studeerde aan de Pedagogische universiteit in Moskou en vervolgens aan de Faculteit der Natuurwetenschappen. Zij begon haar loopbaan als docent scheikunde en is sinds 2011 werkzaam als hoofd educatie van het Uitvoerend Comité van het ministerie van Onderwijs.

Bestuur Stichting Weeshuizen Belarus

- Ria Schraverus
- Martin Spierings
- Jos van Doren

Comité van Aanbeveling

- Frank van Beers
- Petra Berger
- Wieteke van Dort
- Prof. Wim Dik
- Ir. Karel Hubée
- Frans Ronnes
- Mr. Charles Witlox

Een voormalig directeur schrijft:

Veranderingen voltrokken zich langzaam, dat ging niet van het ene op het andere moment. Bij de start van het project waren we allemaal ongerust, maar onze praktische kennis werd als maar groter en de projecten kregen een evolutionair karakter. Leraren begonnen zelf na te denken over het oplossen van problemen. Elke verandering was moeilijk maar samen met de stichting doorliepen we stap voor stap alle etappes en leerden samen te werken in voor- en tegenspoed. We probeerden antwoord te geven op belangrijke vragen zoals waarin we geloven, wat we willen bereiken en welke veranderingen noodzakelijk waren. Een kind dat opgroeit tussen goede ouders is vrolijk en gelukkig. Het groeit op als een plant in vochtige aarde onder de warme zon. Des te meer liefde een kind ontvangt in zijn jeugd, des te meer hij dat aan anderen kan doorgeven. Als een kind te weinig liefde en warmte ontvangt is het mogelijk dat hij niet van andere mensen kan houden. Met de tijd

Zal het gevoelens van sensualiteit ontwikkelen maar zal tederheid, hoogachting en zelfopoffering niet kunnen begrijpen en uitdragen. Wat blijft is ontevredenheid, een onvoldaan verlangen naar liefde. Deze mens zal lijden en niet begrijpen wat de essentie is van groots en prachtig verlangen. Om een warm gevoel van binnen te krijgen moet je proberen te denken aan diegene die je het meest dierbaar is. Hoe voelt het als je het woord "mamma" uitspreekt. Vele kleine weesjes hebben hún mamma nooit gezien. Zij zullen haar ook nooit zien. Is dat jammer of juist gelukkig? Geloof in de toekomst geeft ons de kracht om problemen te overwinnen. Onze kinderen moeten kunnen communiceren op voor hen te begrijpen manieren, ze moeten kunnen reageren op de liefde van volwassenen met hun gevoel en emoties. Psychologen zeggen dat gevoelstaal intenser en vertrouwlijker is dan woordentaal. Laten we ons best doen om deze stilzwijgende taal leren begrijpen.

G.N Voormalig directeur internaat Kalinovka

Sacha, 8 jaar: En toen kwam die grote wolk. Die was geel en dat was een dodendeken. Als je daaronder kwam ging je dood. Soms was je ziek, zo erg ziek dat je dood ging. Nu kan je die deken niet meer zien hoor, maar hij is er wel en daarom zijn mijn vriendjes ziek. Maar ikke niet. Niemand weet hoe erg het is, want wie het wel weet die is al doodgegaan. Mijn opa weet het ook. Toen mijn oma dood ging, toen was mijn moeder nog maar klein en heel ziek. Toen ze groot was kreeg mamma een dode baby en toen nog een. Ik was niet dood gelukkig. Ik kan niet zo goed leren, maar ik doe wel heel erg mijn best. Mamma is nu ook dood. Pappa is altijd dronken. Ik woon nu bij héél veel vriendjes.

Kopyl Schoolinternaat

Het weeshuis in Kalinovka, waar nu 108 kinderen wonen werd gebouwd op een historische plek, op het landgoed van de wereldberoemde wetenschapper professor Jacob Narkjevitsj-lodka. In eerste instantie werden er in 1961 houten barakken neergezet. Vier jaar later opende de voorzitter van het Kopyl rayon een stenen gebouw van twee verdiepingen met een inpandige school. In 2003, bij de start van de werkzaamheden van de stichting, werd de naam officieel gewijzigd in Hulpverlenend schoolinternaat. We begonnen met de bouw van een boerderij, de eerste van drie fasen van het 'Agro-socio-Project' dat vele jaren uitvoering behoeft. Ruim tien jaar werkten we aan de verbetering van het speciaal onderwijs. In 2006 werd onze agrarische beroepsopleiding goedgekeurd, de eerste van totaal negen verschillende aangepaste beroepsopleidingen. Tussen 2009 en 2013 werden in Kalinovka, met subsidie van onder andere de Belarussische overheid, drie huizen gebouwd. Leerlingen leren nu tijdens hun opleiding in drie opeenvolgende fasen zelfstandig werken en wonen. Anno 2015 worden nu overal in het land beroepsopleidingen door de overheid zelf opgericht en wordt steeds meer aandacht geschonken aan het zelfstandig leren wonen.

Gorodeja schoolinternaat

In dit internaat woonden acht jaar geleden veel dove- en slechthorende kinderen. De stichting heeft meegewerkt aan de herziening van het weeshuizenbeleid, met name omdat er kinderen met een diversiteit aan beperkingen door elkaar zaten. In het district van Minsk bleven vijf van de acht internaten bestaan. Een internaat in Molodjetsni, met dove-en slechthorende kinderen, in Zdanovitsji een internaat voor blinde en zeer slechthorende kinderen. In de drie overige internaten wonen kinderen met een lichte verstandelijk beperking. Zeer ernstig beschadigde kinderen zijn opgenomen in Huisinternaten waar ze hun hele leven zullen blijven en de zorg krijgen die ze nodig hebben. Dat betekent dat de overige leerlingen nu veel beter geschoold kunnen worden. In Gorodeja wonen 102 kinderen van 7 tot 18 jaar, ze zijn licht verstandelijk beperkt en de meesten hebben ouders. Als de thuissituatie dat toelaat gaan ze in het weekend naar huis. Wij voerden hier twee onderwijsprojecten uit voor klas 1 t/m 10. In 2013 werd een werkplaats ingericht en een onderwijsplan gemaakt waardoor jongeren nu een aangepaste timmeropleiding kunnen volgen. Een half jaar later volgde een opleiding naaldvakken die steeds verder werd ontwikkeld zodat er nu niet alleen aandacht wordt geschonken aan naaien, maar ook aan borduren en breien. De salarissen van de leerkrachten in alle internaten worden betaald door de overheid.

Rudensk schoolinternaat

Het huidige schoolinternaat werd in 1987 als weeshuis in gebruik genomen. De inpandige school had negen klassen. Daarna moesten de kinderen, als ze vijftien waren, de weeshuizen verlaten. De directeuren moesten voor onderdak zorgen, b.v. bij een familielid of een voogd en daarmee was hun taak afgelopen. Nu, in 2015 wonen 150 wezen in Rudensk. Ook in dit internaat hebben we veel aandacht geschonken aan het beroepsonderwijs. De gevestigde tradities werden herzien en samen met de directie werden oplossingen gezocht om jongelui beter voor te bereiden op een zelfstandig leven. Doelgericht is gewerkt aan een landbouwproject. In een winterkas, gefinancierd door de overheid worden het hele jaar door groenten gekweekt en er is een stal met vijftig varkens. Wij als stichting realiseerden een timmerlokaal en een reparatiewerkplaats voor de aangepaste opleiding timmerman en monteur van landbouwmachines'. Binnen het gebouw werd twee klassen samengevoegd en ingericht als woonruimte waarin kleine groepjes jongeren per toerbeurt gedurende korte tijd zelfstandig leren wonen.

Hoe nu verder?

Aan alle voorwaarden is voldaan om het nieuwe project 'Arbeidstoeleiding uit te gaan voeren. Na twee jaar voorbereiding staan we in de startblokken om aan dit voor Belarus innovatieve project te beginnen. Wij organiseerden een tweedaags seminar dat in oktober 2015 werd gehouden in Kalinovka. Overheidsinstanties die de intentieverklaring voor dit project tekenden waren allen aanwezig. De Pedagogische Universiteit Maxima Tanka te Minsk, nauw betrokken bij dit project was vertegenwoordigd met twee professoren.

Vrijwilligers naar Belarus

Seminar in Kalinovka

Geld van Stichting Otradnoye voor naaiopleiding in Belarus

Vijftien jaar heeft de Stichting Otradnoye hulp verleend aan zwerfkinderen in Moskou en andere steden in Rusland. De in Tilburg gevestigde stichting is hier zeer succesvol in geweest. Toch is er na vijftien jaar inzet door hoog geschoolde en gekwalificeerde vrijwilligers een punt achter gezet. In feite heeft de stichting zich overbodig gemaakt doordat in Rusland nu voldoende mensen zijn opgeleid waardoor de hulp van de stichting niet langer nodig is. Dit besluit is genomen met tevredenheid en weemoed, want in de loop der jaren groeien natuurlijk verstandhouding en vriendschap. De hulp aan zwerfkinderen bestond voor een belangrijk deel uit beroepsscholing waardoor ze door middel van beroepsuitoefening een zelfstandig leven konden opbouwen. Dit werken aan zelfstandigheid en daarmee aan een toekomst zie je ook terug in het project in Belarus. Een naaiopleiding past dus precies in het denken en doen van de voormalige Stichting Otradnoye die eveneens werkte met train-de-trainer programma's. Praktijkgerichtheid en betrokkenheid komen in de naaiopleiding samen en dat spreekt aan, dat sprak voldoende aan om de naaiopleiding in Kalinovka te financieren uit de laatste middelen van de stichting Otradnoye. We wensen de naaiopleiding heel veel succes. Graag wil ik het project een keer bezoeken op op deze manier mijn persoonlijke betrokkenheid te laten blijken.

Hennie van Schooten, vicevoorzitter Stichting Otradnoye

Anna, 9 jaar:

De ramp was een duivel en hij nam mensen mee. Ik ben ziek. Mamma zegt dat het door de ramp komt maar ik weet het niet. Het is zo lang geleden. Dat kan toch niet? Ik ben gewoon ziek omdat ik ziek ben. Denk je ook niet? Maar toch is oma ook ziek, en mijn opa ook. Dat is toch wel raar!

**Help ons
Word of blijf donateur
Elke bijdrage is welkom**

Website: www.weeshuizenbelarus.nl
Mailadres: info@weeshuizenbelarus.nl
Telefoon: 06 - 41 21 67 63

Het is niet genoeg te weten, het is beter te willen. Het is niet genoeg te willen, het is beter te handelen